

A. A. Непомнящий

**ОЧЕРКИ РАЗВИТИЯ ИСТОРИЧЕСКОГО
КРАЕВЕДЕНИЯ КРЫМА В XIX - НА ЧАЛЕ XX века.**

Симферополь. «Таврида». 1998. — 208 с.

В умовах зростаючого інтересу населення до пізнання історії свого краю, вивчення, узагальнення та практичне використання наукової спадщини істориків і краєзнавців минулого набувають особливої актуальності.

В останнє десятиріччя особливо яскраво спостерігається об'єктивно обґрунтоване посилення інтересу науковців до історико-краєзнавчих досліджень у різних регіонах України. Свідченням цього є ряд захищених у 1990—1998 рр. кандидатських дисертацій, присвячених розвитку історичного краєзнавства на Волині, Правобережній Україні, Закарпатті, Прикарпатті, в Південній Україні, Криму, на Поділлі та Чернігівщині.

В рецензований монографії кандидата історичних наук, доцента кафедри історії України та допоміжних історичних дисциплін Сімферопольського державного університету А. А. Непомнящого розкрито окремі сторінки вивчення Криму в XIX — на початку ХХ ст.

Підкреслюючи значення одного з перших етапів вивчення краю, коли його історія, етнографія, загальний огляд знайшли відображення на сторінках творів численних сучасників, автор у розділі «Мандрівники в Крим в першій третині XIX ст.» охарактеризував бібліографію записок мандрівників у Крим в цей період і дав загальну оцінку їх праць.

А. А. Непомнящий вперше у вітчизняній історіографії проаналізував одне з найпопулярніших довідників видань Новоросії XIX ст. — «Ново-російський календарь», розкрив його роль у розвитку історичного краєзнавства краю та в систематизації знань про Крим, навів короткі відомості про авторів найбільш змістовних публікацій, а головне, вперше помістив повну бібліографію статей календаря, які торкалися Тавріди.

Скрупульозна і бібліографічна робота дослідника по виявленню краєзнавчих публікацій у періодичній пресі знайшла відображення в розділі «Історичне краєзнавство Криму на сторінках місцевої періодичної преси». Автор показав весь спектр популярних розробок місцевих дослідників, пов'язаних з історією та етнографією Криму.

В нарисі «Таврійська вчена архівна комісія — центр кримознавчих досліджень (1887—1923 рр.)» проаналізовано діяльність науковців Таврійської губернії в останній третині XIX — на початку ХХ ст. У ньому детально розповідається про організацію і діяльність місцевого наукового товариства та його керівника О. Х. Стевена, про видавництво «Ізвестия».

Принципово важливе значення для розкриття загальної картини історії вивчення Криму в XIX — на початку ХХ ст. мають опубліковані в книзі А. А. Непомнящого нариси, присвячені краєзнавцям Криму, як місцевим (О. Л. Бертьє-Делагарді, Л. П. Коллі, В. Х. Кондаракі, Ф. Ф. Лашков, А. І. Маркевич, Н. О. Марко), так і представникам інших регіонів, зокрема Москви (Х. І. Кучук-Іоаннесов), С.-Петербурга (О. Ф. Ретовський, О. М. Самойлович, В. Д. Смірнов), Одеси (П. К. Брун).

А. А. Непомнящий подав загальні нариси життя і творчого шляху вчених, охарактеризував їх внесок у вивчення Криму, навів повні списки бібліографій їх праць, присвячених цьому регіону.

У монографії подані також раніше не досліджені аспекти діяльності Російського музею (С.-Петербург) і Кримського гірського клубу по вивченю Криму, що значно розширює наше уявлення про розвиток історичного краєзнавства півострова.

Важливе значення має проведена А. А. Непомнящим робота по збору бібліографії з історичного краєзнавства Криму кінця XVIII — початку ХХ ст., окремі розділи якої знайшли відображення на сторінках книги.

До наукового обігу введений багатий архівний матеріал, почертнутий з фондів архівів С.-Петербурга (Архів Російського географічного товариства, Російський державний історичний архів, Архів Академії Наук, Відділ рукописів Російської Національної бібліотеки, Архів Інституту історії матеріальної культури, Архів Інституту російської літератури, Архів Інституту сходознавства, Фонд Російського етнографічного музею) і Києва

(Інститут рукописів Національної бібліотеки України ім. Вернадського, Центральний державний історичний архів України). На основі архівних документів і матеріалів автором висвітлено чимало раніше невідомих сторінок життя і творчості краєзнавців. Зокрема, на основі матеріалів, почерпнутих з державного архіву Одеської області, побудований нарис «Історичне краєзнавство Криму в революційні роки».

В цілому слід зазначити, що автором проведена велика пошукова робота, систематизовано значний пласт документальних даних і літератури, що дало можливість йому підготувати рецензовану монографію, яка стане в пригоді не лише дослідникам-сусільствознавцям, а й усім, хто цікавиться питаннями краєзнавства Криму.

Л.М. ГОРДІЄНКО (Київ)